

tiden kunde bære mere, hvilket i høj Grad ligger i det ærede Medlems Forslag og ogsaa delvis i Flertallets Forslag, idet man tænker sig aarlige Forhøjelser efter stigende Statsbehov paa Finansloven, hvor kan man saa tro, at det er muligt at gennemføre et Skattesystem som det, det ærede Medlem er Talsmand for? Dette Skattesystem hviler jo paa, at man stadig ved Forøgelserne kun har en halv Snes Tusinde Mennesker for Øje, der skulle bære alle Forøgelserne, medens de andre ikke alene ikke skulle have forøgede Byrder, men skulle have deres Byrder formindskede. Hvor kan man saa tro, som de politiske Forhold nu en Gang ere og maa være, at man kan faa noget saadant igennem i en lovgivende Forsamling og faa Skattelove, der ere konstruerede paa den Maade, til at blive et bærende Led i Fremtidens skattepolitiske Udvikling? Jeg anser det for ganske umuligt.

Hvad er det saa for Byrder, man efter Forslaget her vil paalægge? Naar man tager Indkomster paa ikke over 1,000 Kr., er hele den effektive Beskatning, naar vi tage Fradragene med — og her er endda ikke regnet nye effektive Procenter ud, siden disse Ændringsforslag fremkom, og her er ikke taget Hensyn til, at Skat af Skatten er falden bort, der er ikke taget Hensyn til de Lempelser, der ere indtraadte ved de større Børnefradrag —, kun 19 Øre af 100 Kr. og 56 Øre for Indtægter mellem 1,000 og 2,000 Kr. Forhøjelsen er for Indtægter under 1,000 Kr. 3 Øre pr. 100 Kr., og den er 9 Øre af 100 Kr. for de andre. Naar vi tage den efter det ærede Medlems Mening saa mishandlede Skatteklasse mellem 2,000 og 3,000 Kr., er Forøgelsen ikke mere end 33 Øre af 100 Kr. Naar vi tage Skatteydere mellem 1,000 og 2,000 Kr., er der en gennemsnitlig samlet Forhøjelse paa 1 Kr. 18 Øre i Indkomstskat. Naar Forholdene ligge, som de gøre, og det er nødvendigt, at Staten i høj Grad forøger sine Indtægter, og naar Princippet ikke skal være det, at man ganske fritager de mindre Skatteydere — det ærede Medlem vilde jo gaa helt op til 7,000 Kr. — og lægger hele den forøgede Byrde paa forholdsvis faa, kan ingen paa-staa, at man kan gennemføre en forøget Beskatning lempeligere overfor de smaa, end det her er foreslaaet. Jeg skal endda minde om de betydelige Lempelser, der ligge i adskillige af de Bestemmelser, der indeholdes i Regeringens Forslag, og som ikke kunne inkluderes i nogen som helst Beregning, men hvis man tager de Forhold,

som Livet selv byder, saa viser det sig, at de ville bringe mange Tusinde tidligere Skatteydere, ja Titusinder ned under Skattegrænsen, hvor de før vare over den. Der er f. Eks. alle de Arbejderfamilier, der sidde med Børn, som tjene ved Arbejde udenfor Hjemmet, og hvor Børnenes Indtægt tidligere uden videre blev lagt til Familiefaderens, eller hvor Husmoderen havde erhvervsmæssigt Arbejde udenfor Hjemmet; disse Børn skulle nu betragtes som selvstændige Skatteydere, hvilket for deres Vedkommende vil sige, at de gaa helt fri for Skat. Selverhørende Hustruer faa Halvdelen af deres Fortjeneste fri for Skat, og for Arbejdernes Vedkommende vil denne Indtægt i de allerfleste Tilfælde ikke blive større, end at den kan rummes selv indenfor den Begrænsning, som Flertallet har foreslaaet, altsaa i København 400 Kr. Endvidere er der indtraadt meget betydelige Lempelser ved Regeringens Forslag derved, at de Indtægter, der ligge under Indkomstskattegrænsen, blive fritagne for at svare Formueskat, for saa vidt Formuen ikke overstiger 10,000 Kr. Der er en Mængde smaa Ejendomsbesiddere, navnlig omkring paa Landet, og en Mængde smaa rentenydende Enker og gamle Folk i Byerne, som paa den Maade blive fritagne for at svare, hvad de før maatte svare. Men det er der ikke en Gang regnet med her. Hvis man kunde bringe dette med i Regning, kunde se, hvad det betyder, vilde de Merbyrder, som tilsyneladende ere lagte paa de smaa, i adskillige Tilfælde blive Lettelser og i mangfoldige andre Tilfælde blive væsentlig mindre Forøgelser, end det her synes.

Naar der saa klages over, at Progressionen ikke er stærk nok, skal jeg erindre om — hvad enhver selv kan læse sig til, men som stadig ignoreres, man lukker Øjnene derfor, saa at det er nødvendigt at nævne det en Gang imellem —, at den er saa stærk, at naar der svares 19 Øre pr. 100 Kr. af Indtægter af ikke over 1,000 Kr., svares der 5 Kr. 79 Øre pr. 100 Kr. af Indtægter over 100,000 Kr. I den Grad stærk er Progressionen, det vil sige Progressionen af Procenten, selvfølgelig ikke af det absolutte Beløb, der komme vi op til ganske andre Tal. Procenten er godt 30 Gange højere for Indtægter paa 100,000 Kr. og derover end for Indtægter paa under 1,000 Kr. Der er indtraadt nogen Stigning for Formueskatten ogsaa for de smaa Formuers Vedkommende, det indrømmer jeg. Men der er indtraadt en